

מסכת מקואות

פרק ז'

א. יש מעליין את המקואה ולא פוסליין, פוסליין ולא מעליין, לא מעליין ולא פוסליין. אלו מעליין ולא פוסליין, השלג, והברד, והכפור, והגליד, והמלח, והטיט הגירוק. אמר רבי עקיבא, כי רבי ישמעאל בן קנגדי לומר, השלג אינו מעלה את המקואה. והעידו אנשי מידבא משמו שאמר להם, צאו והביאו שלג ועשה מקואה בתקלה. רבי יוחנן בן נורי אומר, אבון הברד, כמים. כיצד מעליין ולא פוסליין. מקואה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל מהם סאה לתוכו והעלתו, נמצאו מעליין ולא פוסליין:

ב. אלו פוסליין ולא מעליין, המים, בין טמאים בין טהורים, וכי בושים ומי שלקות, והתקמד עד שלא חמוץ. כיצד פוסליין ולא מעליין. מקואה שיש בו ארבעים סאה חסר קרטוב, ונפל מהן קרטוב לתוכו, לא העלהו, פסלו בשלשה לגין. אבל שאר המשתקין, וכי פרות, והציר, והאריס, והתקמד משחה חמוץ, פעים מעליין ופעים שאין מעליין. כיצד. מקואה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל

לתוכו סאה ממה, לא העלתו. היו בו ארבעים סאה, נתנו סאה ונטל סאה, הרי זה כשר:

ג. הדיח בו סלי זיתים וסלוי ענבים, ושבו את מראהו, כשר. רבי יוסי אומר, מי האבע פוסלין אותו בשלשה לגין, ואינו פוסlein אותו בשני מראה. נפל לתוכו יין, ומחל, ושבו את מראהו, פסול. כיצד יעשה. ימתו לו עד שירדו גשםים ויחזרו מראיהם לראה הפנים. היו בו ארבעים סאה, ממלא בכתף וננתן לתוכו עד שיחזרו מראיהם לראה הפנים:

ד. נפל לתוכו יין או מחל ושבו מזחת מראהו, אם אין בו מראה מים ארבעים סאה, הרי זה לא יטבל בו:

ה. שלשה לגין מים, ונפל לתוכו קרטוב יין, והרי מראיהם כראה הין, ונפלו למקוה, לא פסלהו. שלשה לגין מים חסר קרטוב, ונפל לתוכו קרטוב חלב, והרי מראיהם כראה הפנים, ונפלו למקוה, לא פסלהו. רבי יוחנן בן נהרי אומר, הכל הולך אחר המראה:

ו. מקווה שיש בו ארבעים סאה מכונות, ירדו שניים וטבלו זה אחר זה, הראשון טהור, והשני טמא. רבי יהודה אומר, אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים, אף החמי טהור. הטבילה בו את הסגוס

וְהָעַלְהוּ, מִקְצָתוֹ נֹגֵעַ בַּפְּנִים, טָהוֹר. הַכֶּר וְהַכְּסָת שֶׁל עֹר, כִּיּוֹן
שַׁהֲגִיבִּיה שְׁפְתֹתֵיהֶם מִן הַפְּנִים, הַפְּנִים שְׁבַתּוּכָן שְׁאוֹבִין. כִּיּוֹצֵד יַעֲשֶׂה,
מִטְבִּילוּ וּמִעַלְהָ אָוֹתָם ذָרָךְ שְׁוֵילִיהֶם:

ז. הַטְבִיל בְּזַהֲרַת הַמֶּתֶה, אֲף עַל פִּי שְׁרָגָלִיה שְׁזָקֻעוֹת בְּטִיט הַעֲבָה,
טָהוֹרָה, מִפְנֵי שְׁהַמִּים מִקְדָּמִין. מִקְוָה שְׁמִימִיו מִרְצָדִין, כּוֹבֵשׁ אֲפָלוּ
חַבְילִי עַצִּים, אֲפָלוּ חַבְילִי קָנִים, כִּדי שִׁתְפְּחוּ הַמִּים, וַיּוֹרֶד וַיּוֹבֵל.
מִחְטַת שְׁהִיא נִתְנַהַה עַל מִעְלֹות הַמִּעֵרָה, קָנָה מַולִיך וּמַבִּיא בַּפְּנִים,
כִּיּוֹן שַׁעַר עַלְיכָה הַגָּל, טָהוֹרָה: